

SZZ KPES/7Q1 Psychologie a pedagogika

Tematické okruhy zkoušky jsou:

Pedagogická část:

- 1. Komunikace speciálního pedagoga a učitele.** Popište principy efektivní komunikace, promyslete vztah cíle, obsahu a metod/forem komunikace. Formy komunikace verbální, neverbální, písemná a její vybrané prvky jako prostředky pro vytváření důvěryhodného vztahu. Uveďte hlavní zásady aktivního naslouchání.

Ve vztahu k praxi: Uveďte, jaké principy komunikace jste uplatňovali na praxi a jakým úskalím v profesní komunikaci je třeba se vyvarovat.

- 2. Učitelská profese jako soubor profesních kompetencí.** Představte názory na učitelovy kompetence, které tvoří základ pro výkon jeho profese. Charakterizujte učitelovy „oborové“ znalosti ve vztahu k učivu školy a jeho přenosu žákům (transmisivní vs. konstruktivistický přístup). Vymezte soubor pedagogicko-psychologických kompetencí a osobnostních předpokladů, které jsou základ pro interprofesní komunikaci a spolupráci mezi učitelem a speciálním pedagogem.

Ve vztahu k praxi: Charakterizujte kompetenci, kterou jste si uvědomovali jako klíčovou ve výchovných situacích, které jste zažili jako žáci, studenti škol a kdy museli přítomní pedagogové uplatňovat svou profesionalitu.

- 3. Speciální pedagog - učitel a spolupráce s dalšími kolegy ve školním poradenském pracovišti.** Popište inkluzivní (společné) vzdělávání a související nároky na spolupráci speciálního pedagoga a učitele při práci s heterogenním třídním kolektivem. Uveďte a charakterizujte, jaké pozice a profese se nacházejí ve školním poradenském pracovišti a jaké jsou potenciální oblasti jejich spolupráce s vámi.

Ve vztahu k praxi: Popište svou zkušenost s výchovným poradcem nebo školním metodikem prevence, případně vyhledejte na webových stránkách libovolné školy informace o obsahu činností učitelů na těchto pozicích.

- 4. Spolupráce speciálního pedagoga, školy a rodiny.** Uveďte, jaké jsou možné formy spolupráce školy, školního speciálního pedagoga a třídního učitele s rodiči, jak komunikovat s rodiči problémy a edukační potřeby jejich dětí. Jaké zásady partnerské komunikace uplatňovat při jednání s rodiči, kteří mají různé pohledy na edukaci svých dětí.

Ve vztahu k praxi: Uveďte návrh optimálního způsobu spolupráce s rodiči v podmínkách školy.

- 5. Cíle a obsah vzdělávání v ČR.** Popište koncepcce transformace obsahu vzdělávání v ČR od r. 1989, trendy v inovaci rámcových vzdělávacích programů (RVP) a otázky tvorby a aktualizace školních vzdělávacích programů (ŠVP). Porovnejte cíle a obsah vzdělávání v ČR tak, je aktuálně znáte, s cíli proměny kurikula ve Strategii 2030+.

Ve vztahu k praxi: Vyberte konkrétní oblast Strategie rozvoje vzdělávací politiky 2030 (<https://www.msmt.cz/vzdelavani/skolstvi-v-cr/strategie-2030>) a okomentujte ji ve vztahu k proměnám cílů a obsahu vzdělávání.

- 6. Aktuální pohledy na východu jedince v kontextu školní edukace.** Výchova a prostředí, biologické a sociální vlivy na utváření osobnosti, výchova a její tradiční (subjekt – objekt) a alternativní (subjekt – subjekt) pojetí, respektující přístup ve výchově a jeho promítání do komunikace s rodiči a dítětem.

Ve vztahu k praxi: Promyslete příklady výchovných principů, které uplatňují rodiče vychovávající autoritářským, liberálním a demokratickým přístupem a naznačte komunikační strategii s takovými rodiči jako klienty.

- 7. Vzdělávání v letech 1918 - 1938.** Charakterizujte reformní snahy v ČSR ve školství od roku 1918 až do roku 1938 z pohledu „Pokusných škol“ (Dětská farma na Libeňském ostrově, Pokusná pracovní škola v Holešovicích či Volná škola práce v Kladně, Jedličkův ústav a Baťova škola práce)

Ve vztahu k praxi: Vyberte znaky či inspirace, které jsou přenositelné i do dnešní doby anebo se v dnešním školství využívají.

- 8. V. Příhoda, „Příhodovská reforma“, projektová a problémová metoda.** Charakterizujte Příhodův návrh „Jednotné vnitřně diferencované školy“, uveďte příklad projektové a problémové metody i se základními principy.

Ve vztahu k praxi: Zamyslete se nad tím a uveďte příklady, jak může být diferenciací využitelná ve výuce, a jaké další možnosti poskytuje pro pozitivní klima ve třídě projektová metoda?

- 9. Tradiční a klasické alternativní školství.** Charakterizujte a popište znaky klasických alternativní škol (M. Montessori, Waldorfská škola, Daltonský plán). Zaměřte se na problematiku interakce učitel-žák, otázku autority učitele, na využívání a preferování jednotlivých výukových metod a organizačních forem.

Ve vztahu k praxi: Vyberte znaky či inspirace, které byste si mohli přenést do své práce v kontextu inkluzivní školy

10. Tradiční a moderní alternativní školství. Charakterizujete a popište znaky moderních alternativních škol (Scio škola, Začít spolu, Lesní školka, Zdravá mateřská škola). Zaměřte se na problematiku interakce učitel-žák, otázku autority učitele, na využívání a preferování jednotlivých výukových metod a organizačních forem.

Ve vztahu k praxi: Vyberte znaky či inspirace, které byste si mohli přenést do své výuky.

11. Humanismus, J. A. Komenský a jeho odkaz pro dnešní školství. Popište principy slovně názorné koncepce a osobnost J. A. Komenského. Vyjmenujte a charakterizujete jeho nejznámější pedagogická díla.

Ve vztahu k praxi: Vyberte některé myšlenky z Informatoria školy mateřské nebo z Velké didaktiky, které lze použít i v dnešním školství.

12. Charakterizujte a popište významné pedagogické osobnosti a zamyslete se nad tím, jakou inspirací mohou být pro dnešní školství. Zaměřte se na osobnosti: J. Locke, J. J. Rousseau, L. N. Tolstoj, J. F. Herbart.

Ve vztahu k praxi: Zamyslete se u J. Locka, J. J. Rousseaua, L. N. Tolstého, J. F. Herbarta, které jejich pedagogické myšlenky jsou využívány i dnes.

Psychologická část:

1. Psychologie jako věda. Definujte obor, vysvětlete jeho současná paradigmaty, uveďte rozdělení do dílčích disciplín a popište vztah psychologických disciplín ke speciální pedagogice. Vysvětlete základní psychologické pojmy: psychické kategorie, psychické jevy a psychické procesy, na praktických příkladech popište jejich vzájemnou vazbu.

2. Člověk jako bio – psycho – socio - spirituální jednota (bytost). Vysvětlete pojem determinace psychiky - vrozené a získané prvky duševního života, fenotyp a genotyp. Uveďte příklady různého podmínění vývoje psychických funkcí nebo poruch, vysvětlete pojem epigenetika.

3. Člověk a jeho osobnost. Temperament a charakter – definujte, uveďte různé přístupy k osobnosti. Na praktických příkladech popište pojmy sebereflexe, sebepojetí, self – efficacy.

4. Poznávací procesy. Čítí a vnímání, pozornost, paměť. Uveďte definice a zákonitosti těchto procesů. Popište nejčastější projevy deficitů a poruch těchto procesů.

5. Intelligence, myšlení a řeč. Definice, zákonitosti a vzájemná provázanost těchto procesů s důrazem na dopady narušené komunikační schopnosti do procesu myšlení.

6. Motivační procesy a procesy učení. Definujte procesy, popište motivační cyklus, uveďte motivační dispozice. Popište různé typy učení, jejich zákonitosti. Uveďte a porovnejte základní teorie a jejich představitele: A. Maslow, B. F. Skinner a další.

7. Dítě na cestě do světa. Raný vývoj dítěte 0 – 3 roky. Charakteristika psychomotorického vývoje (lokomoce, úchop, jemná motorika, poznávání, emoce, identita), vývoj připoutání (J. Bowlby, typologie), rané sociální učení (C. Trevarthen, D. Stern, H. Papoušek) a vývoj řeči.

8. Dítě v mateřské škole. Předškolní období: charakteristika kognitivního vývoje (J. Piaget), charakteristika psychosociálního vývoje (E. Erikson), morálního vývoje (L. Kohlberg), vývoj kresby, hry, jazyka. Popište praktické možnosti posuzování vývojové úrovně v tomto období.

9. Dítě na cestě do školy. Definujte pojmy školní zralost a připravenost, popište výhody a limity odkladu školní docházky, pravidla jeho udělení a diagnostické nástroje využívané při posuzování školní zralosti a připravenosti, na praktickém příkladu uveďte vhodné postupy péče o děti s odkladem.

10. Dítě ve škole. Charakterizujte vývojové období, zejména z hlediska kognitivního vývoje (J. Piaget), psychosociálního vývoje (E. Erikson) a morálního vývoje (L. Kohlberg). Popište průběh socializace, vrstevnické vztahy.

11. Dospívání. Charakteristiky fyzického, kognitivního a morálního vývoje, emoce, identita a sebepojetí.

12. Dospělost. Charakteristika jednotlivých fází dospělosti v kontextu vývojových úkolů (E. Erikson), partnerství, rodina, kognice, emoce a vztahy.

13. Stáří. Charakteristika období v kontextu vývojových úkolů (E. Erikson), kognice, emoce a vztahy. Dlouhověkost. Vyrovnávání se s úbytkem sil. Smrt.

14. Ohrožení psychického vývoje: Popište působení biologických faktorů (vrozené faktory) a psychosociálních faktorů, uveďte příklady jejich vzájemného ovlivnění. Definujte pojmy deprivace, subdeprivace a popište obecně i na praktických příkladech jejich dopad do vývoje osobnosti. Vysvětlete koncepty resilience a hardiness.

15. Člověk a překážky na cestě: Vysvětlete pojmy krize, trauma. Uveďte možné reakce na zátěžové situace, setkání se smrtí. Definujte a pojmenujte copingové strategie, s přesahem do problematiky lidí s postižením – popište dynamiku procesu vyrovnávání se s postižením. Na příkladech uveďte dopady vrozených a získaných postižení.

16. Člověk pohledem psychologie: Vysvětlete v kontextu psychologie a speciální pedagogiky pojmy norma a normalita; uveďte znaky duševního zdraví. Popište, jak pracujeme s diagnózou, uveďte rizika nálepkování i rizika pozdního udělení diagnózy.

17. Člověk mezi lidmi I: Popište a definujte proces socializace, vymezte primární a sekundární socializaci, popište socializační činitele. Uveďte definici a různá pojetí rodiny, vývoj konceptu rodiny a jeho současná podoba. Sourozenské vztahy.

18. Člověk mezi lidmi II: Komunikace a interakce. Definice, podoby, poruchy. Nástroje a využití efektivní komunikace.

19. Člověk mezi lidmi III: Sociální skupiny: vymezte jednotlivé typy a jejich charakteristiky. Vysvětlete teorii sociálně-kognitivního učení (A. Bandura). Uveďte praktické příklady vnitřní dynamiky různých dětských skupin.

20. Člověk a nemoc: Popište využití diagnostických a klasifikačních manuálů (MKN 10, MKN 11, DSM V, MKF). Vymenujte základní kategorie duševních poruch, uveďte příklady duševních poruch a problémů často doprovázejících některá postižení.

SZZ KPES/7Q2 Speciální pedagogika

Tematické okruhy zkoušky jsou:

- 1.** Vymezení speciální pedagogiky (předmět, cíle, struktura), interdisciplinární a rezortní vztahy. Současné pojetí speciální pedagogiky v ČR, historický a paradigmatický vývoj oboru. Definice, poslání, historie a cíle jednotlivých oborů speciální pedagogiky, základní charakteristika jejich cílových skupin.
- 2.** Charakteristika postižení, terminologický vývoj. Klasifikace zdravotního postižení (klasifikace ICDH 1980, klasifikace ICF 2001, MKN-10, MKN-11 2022) z hlediska speciální pedagogiky.
- 3.** Integrativní/inkluzivní pedagogika a didaktika, základní vymezení a vztahy k pedagogickým oborům. Dítě a jedinec s postižením, narušením a ohrožením v kontextu inkluzivní edukace. Cíle, možnosti, trendy a perspektivy inkluzivní edukace.
- 4.** Komplexní péče o jedince se zdravotním postižením (resorty MŠMT, MZ, MPSV): oblasti působení, systém zařízení, nabízené služby.
- 5.** Poradenství ve speciální pedagogice: definice poradenství, metody, pracoviště (ŠPZ a ŠPP), jejich náplň práce, personální obsazení, úloha v procesu péče o žáky a studenty s postižením.
- 6.** Historický a současný přístup společnosti k jedincům se zdravotním postižením a jeho antropologická východiska. Společenská inkluze jedinců se zdravotním postižením (modely společenské inkluze), možnosti prevence sociálního vyloučení.
- 7.** Koncepty integrace/inkluze, limity a možnosti školské inkluze a společného vzdělávání, legislativní rámec společného vzdělávání v ČR.
- 8.** Základní speciálně pedagogické metody, ucelený systém rehabilitace, prostředky rehabilitace s akcentací prostředků pedagogických. Rehabilitace jako pedagogický jev.
- 9.** Mezinárodní a národní politika v oblasti inkluze osob se zdravotním postižením. Lidská práva, historie, základní dokumenty, koncepce lidských práv. Mezinárodní dokumenty z oblasti lidských práv osob se zdravotním postižením.

10. Školská politika a vzdělávací systém ČR. Koncepční a strategické dokumenty ve vzdělávacím systému ČR, kurikulární dokumenty všech vzdělávacích úrovní. Legislativní rámec vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami ČR.

11. Předškolní vzdělávání v běžných MŠ a MŠ zřízených podle §16 odst. 9. šk. zákona (legislativní rámec, kurikulární dokumenty). Konkretizujte/specifikujte kurikulum všech vzdělávacích forem v souladu se speciálními vzdělávacími potřebami dle typu zdravotního postižení.

12. Základní vzdělávání v běžných ZŠ a ZŠ zřízených podle §16 odst. 9. šk. zákona (legislativní rámec, kurikulární dokumenty). Konkretizujte/specifikujte kurikulum všech vzdělávacích forem v souladu se speciálními vzdělávacími potřebami dle typu zdravotního postižení.

13. Střední vzdělávání v běžných SŠ a školách zřízených 16 odst. 9. šk. zákona (legislativní rámec, kurikulární dokumenty). Konkretizujte/specifikujte kurikulum všech vzdělávacích forem v souladu se speciálními vzdělávacími potřebami dle typu zdravotního postižení.

14. Inkluzivní proces se zaměřením na oblast terciálního a dalšího vzdělávání (legislativní rámec).

15. Inkluzivní proces v oblasti zájmového a neformálního vzdělávání (legislativní rámec).

16. Inkluzivní proces v profesním životě. Zaměstnanost osob se zdravotním postižením, pracovní rehabilitace, rekvalifikace. Pracovní právo se zaměřením na pracovníky se zdravotním postižením.

17. Léčebná pedagogika, sociální terapie, terapeuticko-formativní postupy ve speciální pedagogice.

18. Speciálně pedagogická diagnostika, její vymezení, oblasti, metody a formy. Specifika speciálně pedagogické diagnostiky ve vztahu k jednotlivým typům zdravotního postižení. Systém školských poradenských zařízení v rezortu MŠMT.

19. Problematika rodiny s dítětem se zdravotním postižením - psychosociální souvislosti, výchovné postoje rodičů, institucionální podpora, legislativní souvislosti problematiky.

20. Etická pravidla a souvislosti v profesi speciálního pedagoga, vybrané profesní etické kodexy, legislativní souvislosti výkonu profese speciálního pedagoga.

21. Nestátní a neziskové organizace ve speciální pedagogice (význam, druhy poskytovaných služeb, financování); konkrétní příklady jednotlivých organizací dle druhu postižení – činnost organizace, poskytované služby)

22. Kompenzační pomůcky jako nástroj kompenzace limitů souvisejících se zdravotním postižením. Dělení ve vztahu k jednotlivým druhům postižení, systém hrazení, využití informačních a komunikačních technologií (současné trendy a vývoj).

23. Osobnost speciálního pedagoga. Speciální pedagog jako představitel pomáhající profese. Motivace k práci, mocenská rizika pomáhajících profesí. Riziko a prevence syndrom vyhoření v pomáhajících profesích.

SZZ KPES/7Q3

Speciální pedagogika znevýhodněného člověka s mentálním postižením

Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Postižení intelektových funkcí – současné pojetí problematiky, její pojetí v kontextu MKN 10, MKN 11 a DSM V. Pojem mentální retardace v kontextu postižení intelektových funkcí/mentálního postižení.
2. Základní diagnostické postupy v oblasti mentálního postižení – diagnostické nástroje, diagnostické domény.
3. Etiologie mentálního postižení, nejčastější příčiny a diagnózy.
4. Downův syndrom. Základní charakteristika a symptomy, etiologie. Vzdělávání dětí s DS.
5. Výchova a vzdělávání dítěte s mentálním postižením v předškolním věku.
6. Výchova a vzdělávání dítěte s mentálním postižením v mladším školním věku.
7. Výchova a vzdělávání dítěte s mentálním postižením ve starším školním věku.
8. Střední vzdělávání a profesní příprava člověka s mentálním postižením.
9. Celoživotní vzdělávání člověka s mentálním postižením. Význam, možnosti a způsoby trávení volného času.
10. Zaměstnávání člověka s mentálním postižením.
11. Rodina s rodinným příslušníkem s mentálním postižením. Péče o rodinu, služby.
12. Legislativa k problematice mentálního postižení.
13. Neziskové organizace a sociální služby pro osoby s mentálním postižením.
14. Problémy provázející člověka s mentálním postižením v každodenním životě. Možnost samostatného života, rodičovství.
15. Poruchy autistického spektra. Základní vymezení podle MKN 10 a MKN 11. Speciálně pedagogická klasifikace PAS.

16. Nejčastější symptomy PAS.
17. Diagnostika PAS – diagnostické nástroje, diagnostické domény.
18. Výchova a vzdělávání dětí s PAS. Systém, možné varianty vzdělávání.
19. Základní přístupy ve vzdělávání dětí s PAS. Nástroje rozvoje komunikace.
20. Terapeutické přístupy k PAS.

SZZ KPES/7Q4

Speciální pedagogika znevýhodněného člověka s tělesným postižením

Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. **Vývoj péče o osoby s postižením**, jejich postavení ve společnosti v dějinných souvislostech (od antiky po současnost).
2. **Vývoj somatopedie v Čechách**, poslání a cíle oboru, interdisciplinární vztahy, postavení a role somatopeda v rámci multidisciplinárního týmu.
3. **Profesní a osobnostní dispozice somatopeda**. Respektování holistického pojetí osobnosti člověka (dítěte, žáka, studenta s tělesným postižením), jako jeden ze základních předpokladů efektivní práce somatopeda.
4. **Zdravotní postižení, jako kategorie a dimenze**. Vymezení pojmů impairment, disabilita a restringovaná participace z pohledu MKF, vztah k MKN, sociální důsledky.
5. **Význam pohybových dovedností v životě člověka**. Vývoj hrubé a jemné motoriky, psychomotorický vývoj dítěte. Vývojové gradienty, posturální chování, úchopy dlaňové a prstové, vizuomotorická koordinace, vývoj grafomotoriky.
6. **Dítě (osoba) s tělesným (motorickým) postižením**, vymezení problematiky, základní pojmy a vztahy (svalový tonus - spasticita, hypotonie, obrny, mimovolní pohyby, atd.). Problematika tzv. kombinovaných (vícečetných) postižení.
7. **Motorická postižení v důsledku organického poškození CNS** – důraz na DMO (stacionární encefalopatie), její formy a přidružená postižení. Důsledky pro výchovu a vzdělávání.
8. **Tumory, traumata, polytraumata** (apalický syndrom – vegetativní stav). Důsledky pro výchovu a vzdělávání.

- 9. Neuromuskulární a svalová onemocnění, vrozená vývojová postižení,** např. dysmelie, mikrocefalie, makrocefalie, chondrodystrofie (achondroplazie). Důsledky pro výchovu a vzdělávání.
- 10. Další somatická postižení, včetně postižení NS** (chronická onemocnění, ortopedická postižení, např. skoliózy). Důsledky pro výchovu a vzdělávání.
- 11. Somatické, kognitivní, psychické, sociální a etické aspekty tělesného** (motorického) postižení.
- 12. Speciálně pedagogická diagnostika v somatopedii, vývojový screening** (zejména A. Gesell, Bruininks-Oseretsky – BOT 2). Poradenské služby ve školách a školských poradenských zařízeních, podpůrná opatření, legislativní rámec.
- 13. Proces vyrovnávání se rodiny s narozením** dítěte se závažným tělesným, resp. kombinovaným, postižením. Možné reakce rodiny, proces přijetí, resp. odmítnutí, dítěte s postižením rodinou. Míra informací poskytnutých rodině.
- 14. Koordinovaná rehabilitace (podpora) v duchu uceleného systému rehabilitace (USR)** dětí (osob) s tělesným (motorickým) postižením a jeho prostředky.
- 15. Léčebné prostředky USR.** Možnosti terapie dětí (osob) s tělesným (motorickým) postižením (zejména fyzioterapie – důraz na LTV a její jednotlivé koncepty, fyzikální terapie, ergoterapie, možnosti chirurgické a konzervativní léčby, technické a protetické pomůcky).
- 16. Další specifické formy terapie** – arteterapie, muzikoterapie a dramaterapie. Animoterapie (zooterapie). Předpoklady a podmínky pro její efektivní realizaci (zejména s ohledem na hipoterapii a canisterapii). Možnosti alternativních přístupů (např. vývojová kineziologie, dynamická neuromuskulární stabilizace, synergetická rehab. terapie, sensorická integrace aj.). Koncept bazální stimulace.
- 17. Pedagogické prostředky USR.** Včasná intervence (raná podpora), výchova a vzdělávání dětí, žáků a studentů (osob) s tělesným (motorickým) postižením, zájmové a volnočasové aktivity, legislativní rámec.
- 18. Možnosti a limity inkluzivního vzdělávání** dětí, žáků a studentů s tělesným (motorickým) postižením v hlavním vzdělávacím proudu, legislativní rámec.
- 19. Vzdělávací programy** – rámcový vzdělávací program (RVP). Školní vzdělávací program (ŠVP) pro předškolní, základní a střední vzdělávání. Tvorba individuálního vzdělávacího plánu (IVP) a jejich specifika v somatopedii.
- 20. Sociální a pracovní prostředky USR,** sociální služby (sociální poradenství, sociální péče, sociální prevence). Možnosti pracovní integrace osob s tělesným (motorickým)

postižením a jejich uplatnění na volném, resp. chráněném, pracovním trhu, legislativní rámec.

21. Podpora soběstačnosti a nezávislosti osob s tělesným (motorickým) postižením.

Proces jejich úspěšné sociální a pracovní integrace (inkluze). Úloha nestátních neziskových organizací v rámci tohoto procesu, legislativní rámec.

SZZ KPES/7Q5

Speciální pedagogika znevýhodněného člověka se zrakovým postižením

Tematické okruhy zkoušky jsou:

- 1.** Speciální pedagogika osob se zrakovým postižením. Terminologie. Předmět a cíl oboru. Struktura oftalmopedie, osoba se zrakovým postižením. Historický vývoj péče o osoby se zrakovým postižením.
- 2.** Možnosti kompenzace limitů v oblasti zrakové percepce (nižší a vyšší kompenzační smysly), rozvoj, specifika význam.
- 3.** Stavba zrakového ústrojí. Zrakové funkce (složky celku zrakové percepce, zrakové dovednosti a techniky zrakové práce). Optický systém oka.
- 4.** Vývoj zrakového vnímání. Poruchy binokulárního vidění a jeho nápravy, dopady do předškolního vzdělávání.
- 5.** Klasifikace a diagnostika jednotlivých kategorií osob se zrakovým postižením podle různých kritérií (medicínské, funkční).
- 6.** Etiologie zrakových vad. Oftalmologické diagnózy dětského a dospělého věku a jejich projevy z hlediska speciálně pedagogických potřeb, dopady do vzdělávání a socializace.
- 7.** Doba vzniku zrakového postižení. Vliv limitů v oblasti zrakové percepce na vývoj osobnosti dítěte (kognitivní vývoj, motorický vývoj, socializace). Psychosociální souvislosti získaného zrakového postižení.
- 8.** Edukace dětí se zrakovým postižením v předškolním vzdělávání a jeho priority, možnosti podpory, legislativa.
- 9.** Edukace žáků se zrakovým postižením v základním vzdělávání a jeho priority, možnosti podpory, legislativa.
- 10.** Profesionální příprava studentů se zrakovým postižením na střední škole, vzdělávání na vysokých školách, speciálně pedagogické poradenství.

11. Problematika vzdělávání žáků s kombinovaným postižením, z nichž jedno je postižení zraku.
12. Speciálně pedagogické poradenství – raná intervence/raná péče o rodiny s dětmi se zrakovým postižením (druhy služeb, specifika a organizace služeb).
13. Speciálně pedagogické poradenství – školské poradenské služby, speciálně pedagogická centra pro děti/žáky se zrakovým postižením.
14. Sociální inkluze jedince se zrakovým postižením, instituce v resortu MPSV, sociální rehabilitace I. a II. (SONS, občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti, nadace).
15. Integrace/inkluze ve vzdělávání. Podpůrná opatření při výuce dětí, žáků a studentů s postižením zraku. Spolupráce rodiny, školy a školského poradenského zařízení.
16. Individuální vzdělávací plán a jeho funkce při vzdělávání dítěte, žáka, studenta s postižením zraku. Specifika a modifikace vzdělávacího obsahu základního vzdělávání zejména ve vzdělávacích oblastech „Člověk a zdraví“ a „Člověk a svět práce“, ale i v ostatních oblastech základního vzdělávání, směřování k rozvoji klíčových kompetencí.
17. Úprava prostředí, pracovní místo při vzdělávání jedince se zrakovým postižením.
18. Didaktické a metodické zásady při výuce žáků a studentů se zrakovým postižením. Předměty speciálněpedagogické péče pro žáky se zrakovým postižením (typy, význam, vzdělávací obsah atd.)
19. Braillovo písmo (systém, význam), metodika nácviku čtení a psaní Braillovým písmem (předškolní věk, mladší školní věk, dospělé osoby). Pomůcky pro čtení a psaní Braillova bodového písma (dvojí metoda čtení a psaní).
20. Kompenzační pomůcky pro práci s informacemi – optické, optoelektronické, taktilní, akustické pomůcky a další (dostupnost, význam, legislativa).
21. Kompenzační pomůcky pro prostorovou orientaci a samostatný pohyb. Dostupnost pomůcek, legislativa. Základní techniky a metodika prostorové orientace.

SZZ KPES/7Q6

Speciální pedagogika znevýhodněného člověka se specifickou poruchou učení (SPU)

Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. **Základní pojmy**, co je porucha, co je normální, přístup kategoriální vs. kontinuální, dysfunkce vs. afunkce, symptom vs. syndrom, etiopatogenetické modelování v kontextu neurovývojových poruch, zejména SPU.

2. Diagnostické markery, jejich původ, účel, klasifikace, aplikace, diskuse týkající se markeru diskrepance.

3. Diagnostické metody. Tradiční metody (rozhovor; posuzovací škály; pozorování a jeho protokol; dotazníky; testy; projektivní metody; sociometrické metody) versus pokročilé (přístrojové) metody (neurozobrazování, evokované potenciály, registrace očních mikropohybů). Úrovně měření. Reliabilita a validita metod.

4. Diagnostika SPU všeobecně. Postup. Popis nynějších obtíží dítěte. Anamnestické šetření (anamnéza osobní, rodinná, školní). Vlastní vyšetření dítěte. Vyšetření inteligence. Vyšetření čtení, psaní a pravopisu (s ohledem na rychlost; počet chyb, jejich kvalitu a lokalizaci; porozumění). Vyšetření matematických schopností. Vyšetření pravo-levé orientace. Vyšetření řeči s ohledem na specifické projevy. Vyšetření koordinace oko-ruka. Vyšetření pozornosti. Vyšetření zrakového a sluchového vnímání s ohledem na analýzu a diferenciaci vjemů. Vyšetření self-konceptu. Další, doplňková vyšetření (neurologické, oftalmologické, foniatrické a logopedické).

5. Historie SPU, jejich objevování a přístup k jedincům se SPU v minulosti a dnes, postavení SPU v mezinárodní klasifikaci nemocí (ICD, DSM).

6. Teorie SPU, přístup kognitivní a teorie fonologická, teorie dvojího deficitu; přístup neurobiologický, lateralizace a funkční specializace mozkových hemisfér, teorie magnocelulární, teorie mozečková.

7. ADHD, pojem, terminologie, historie, symptomatologie, ontogeneze, perspektiva, diagnostika a léčebné přístupy, komorbidita ADHD a SPU.

8. Poruchy jazykového spektra I, dyslexie (dysortografie, dysgrafie), jejich obraz, etiologie, diagnostika, vč. diferenciální diagnostiky, prognóza, typologické přístupy, náprava a přístup k jedincům s těmito poruchami, zejména s ohledem na školní a profesní vývoj.

9. Poruchy jazykového spektra II, dysfázie, obraz, etiologie, diagnostika, vč. diferenciální diagnostiky, prognóza, náprava a přístup k jedincům s touto poruchou, zejména s ohledem na školní a profesní vývoj.

10. Poruchy nejazykové I, dyskalkulie, Gerstmannův syndrom, obraz, etiologie, diagnostika, vč. diferenciální diagnostiky, prognóza, náprava a přístup k jedincům s touto poruchou, zejména s ohledem na školní a profesní vývoj.

11. Poruchy nejazykové II, Tourettův syndrom, obraz, etiologie, diagnostika, vč. diferenciální diagnostiky, prognóza, náprava a přístup k jedincům s touto poruchou, zejména s ohledem na školní a profesní vývoj.

12. Význam a možnosti prevence. Její druhy všeobecně (prevence primární, sekundární a terciární) a možnosti včasné diagnostiky SPU. Metody prevence a problémy s tím spojené: diagnostický screening předškolní populace, včasná depistáž; dostatek pohybu a kinestetická stimulace; jazyková a verbální stimulace; stimulace manipulační a senzorio-motorická; stimulace fonologická; stimulace vizuálního vnímání, analýzy a diferenciací.

13. Náprava SPU I. Zásady. Atmosféra kolem dítěte se SPU a potřeba otevřené budoucnosti. Spolupráce školy, rodičů a odborného pracoviště. Přidělení diagnózy jako nálepka či pomoc? Problém specifické a nespecifické léčby. Specifická stimulace dle Bakker. Metoda barevných kostek. Návik fonemického sluchu. Čtení s okénkem. Metoda tachystoskopická. Stimulace mozečková. Monokulární okluze. Stimulace okulomotorická. EEG-biofeedback. Kinestetická stimulace.

14. Náprava SPU II. Organizace nápravné péče (PPP, SPC). Integrace dítěte se SPU do běžného školního prostředí (hnutí hlavního proudu v historii). Podpůrná opatření a individuální vzdělávací plán a jeho struktura; cíl vzdělávání, metody výuky, úprava obsahu vzdělávání, organizace výuky, ověřování vědomostí a hodnocení žáka, pomůcky a učební materiály. Legislativa. Úmluva o právech dítěte (tzv. nejvyšší zájem dítěte).

15. Vyšetření dítěte s podezřením na SPU. Cíl vyšetření; pracovní hypotéza; anamnestické šetření (osobní anamnéza, rodinná anamnéza, školní anamnéza). Začátek vyšetření (jeho účel, případná účast matky, redukce úzkosti u dítěte). Zvláštnosti při vyšetřování dětí a dospělých.

Pracovní postup (řazení metod). Pozorování dítěte v průběhu vyšetření, protokol o pozorování.
Rozhovor s rodiči (zákonnými zástupci) o výsledcích vyšetření, nápravě a dalším postupu.
Katamnéza a zařazení dítěte do katamnézy.

16. Problematika dvojí výjimečnosti. Popište kontext souběhu nadání a specifických poruch učení. Pojmenujte diagnostická úskalí. Vymezte vhodné přístupy k dětem se dvojí výjimečností.

SZZ KPES/7Q7

Speciální pedagogika znevýhodněného člověka s poruchou chování

Tematické okruhy zkoušky jsou:

- 1. Pojem chování**, vzorec chování, norma a normalita v etopedii, problémové chování a poruchy chování, práce s diagnózou.
- 2. Etopedie jako speciálně pedagogická disciplína** - vymezení oboru, současná pojetí, místo etopeda mezi dalšími odborníky pracujícími s dětmi a mládeží, interdisciplinární přesahy.
- 3. Klasifikace poruch chování** - medicínský model, sociální přístup, nekategoriální dimenzionální přístup k poruchám chování.
- 4. Diagnostika** v etopedii – metody, nástroje, postupy.
- 5. Prevence v etopedii** – stupně prevence, cílové skupiny, volba vhodných nástrojů a postupů.
- 6. Intervence a resocializace** – práce etopeda v různých prostředích, nástroje intervence. Funkční analýza chování.
- 7. Problematika ADHD** – vymezení podle aktuálně využívaných klasifikací, základní poznatky o etiologii, doporučené postupy diagnostiky a intervence, symptomy a jejich proměna s věkem dítěte.
- 8. Základní typy problémového chování** – lhaní, krádeže, záškoláctví – hledání příčiny, doporučení k řešení, individuální přístup.
- 9. Agresivita** - vývojový pohled na agresivní chování, typy agresivního chování.
- 10. Šikana** - komplexní psychosociální pohled na šikanu a možnosti jejího řešení, diagnostika, intervence a preventivní působení ve vztahu k šikaně.
- 11. Symptomatické poruchy chování** – poruchy chování jako součást symptomatologie handicapů a onemocnění (PAS, MR, sociokulturní znevýhodnění), autoagresivní chování, poruchy seberegulace, předcházení a možnosti řešení. Behaviorální analýza – popis, postupy, využití v etopedické praxi.
- 12. Nejčastější projevy problémového chování v raném a předškolním věku.** Popis a možnosti intervence.

- 13. Nejčastější projevy problémového chování v mladším a středním školním věku.**
Popis a možnosti intervence.
- 14. Nejčastější projevy problémového chování ve starším školním věku, pubertě a adolescenci.** Popis a možnosti intervence.
- 15. PBIS a vícestupňový systém podpory.**
- 16. Práce s rodinou dítěte s PCH** – vedení (poradenského) rozhovoru, přiměřená a efektivní komunikace, využívání individuálních výchovných plánů.
- 17. Jedinec v systému zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy.**
- 18. Systém sociální právní ochrany dětí, systém náhradní rodinné péče.**
- 19. Jedinec jako pachatel a oběť trestného činu:** kriminální a delikventní chování, jedinec v systému zařízení pro výkon trestu odnětí svobody. Práce s obětí trestného/násilného činu.
- 20. Rasismus, fundamentalismus, extrémismus.**